

Ilpo Rannankarilla
alkaa uusi
elämänvaihe

► Sivut 2-3

**petetty
jätetty
kastettu**

Asetu ehdolle sellaisena kuin olet.

Kiinnostaisiko
ehdokkuus
seurakuntavaaleissa?

► Sivu 8

Koulukiusattu
Hugo Korhonen löysi
oman polkunsä

► Sivu 12

Diakoni on toivon tuoja ► Sivut 6-7

Tuomiorovasti UUDEN EDESSÄ

Eläkkeelle jäävä tuomiorovasti Ilpo Rannankari on nähnyt uransa aikana suuren muutoksen seurakuntaelämässä.

Tämän lehden ilmestyessä **Rannankarilla** on enää parisen viikkoa työaikaa. Tunnelmat ovat iloisen uteliaat uuden edessä.

”Ainakaan vielä ei tunnu haikealta, sillä koen, että olen oman osani tehnyt. Voi tosin olla, että viimeisenä työpäivänä, kun kaikki oikeasti loppuu, se haikeuskin hiipii mielen päälle”, Rannankari pohtii.

”Positiivisella mielellä kuitenkin astun uuteen elämänvaiheeseen, jossa päivät eivät ole niin aikataulutettuja.”

Muutoksen tuulet puhaltaneet

Rannankarilla on pitkä perspektiivi tuomiokirkkoseurakuntaan ja sen elämään, sillä hän aloitti siellä nuorisopappina vuonna 1986.

”Siitä siirryin kappalaiseksi ja vuodesta 2008 alkaen olen toiminut tuomiorovastina, kuten tuomiokirkkoseurakunnan kirkkoherraa kutsutaan.”

Vuosikymmenten saatossa Rannankari on nähnyt, kuinka seurakuntaelämä on muuttanut muotoaan.

”Esimerkiksi vielä 90-luvulla keskus-seurakuntatalo oli täynnä elämää, joka päivä oli tilaisuuksia tai erilaisia piirejä koolla.”

”Nykyään kokoontumisia on paljon vähemmän, ja korona teki niihin vielä lisää lovea.”

Myös kirkollisten toimitusten määrissä on tapahtunut muutosta.

”Kun aloitin täällä pappina, oli vihkimisiä joka kesälauantai puolen tunnin

välein koko päivän ajan. Nyt tahti on siitä harventunut.”

Ei seurakuntaelämä kuitenkaan täysin ole näivettynyt. Rannankari iloitsee, että rippikoulu- ja diakonia-työ ovat vuosikymmenen muutosten keskellä säilyttäneet vahvan asemansa. Myös musiikkitalaisuudet vetävät väkeä – monesti aivan kirkkosalin täydeltä.

”Tuomiokirkossa on aina ollut hyvin rikas musiikkielämä. Muun muassa palmusunnuntain *Johannes-passio* on ollut pitkään tärkeä ja suosittu osa kirkkomme pääsiäisajan ohjelmaa. Tähänkin perinteeseen korona teki katkon, joka toivottavasti pian korjaantuu.”

”Ja kyllä Tuomiokirkon jumalanpalveluksiin on vielä suhteellisen hyvin ollut osallistujia, vaikka määrät ovat menneistä vuosikymmenistä laskeutuneetkin. Joka sunnuntainen Virtuaalikirko-lähetys on tuonut messuun myös satoja uusia osallistujia.”

Juhlavuosi säilyy mielessä

Pitkään uraan samassa seurakunnassa mahtuu monenlaisia muistoja, mutta päälimmäisenä Rannankarilla on jäänyt mieleen Tuomiokirkon remontti vuonna 2015 ja heti sen perään käynnistynyt kirkon 200-vuotisjuhlavuosi.

”Kirkko remontoitiin sisältä ja ulkoa. Lopputulos on kaunis ja valoisa. Nyt kirkko myös näkyy entistä paremmin kaupunkikuvassa, kun ympäriltä poistettiin runsaasti puustoa.”

KUN yksi ovi sulkeutuu, uusi aukeaa. ”Odotan innolla uutta elämänvaihetta”, eläköityvä tuomiorovasti Ilpo Rannankari kertoo.

TUULA HYTTINEN

”Juhlavuosi oli iso juttu ja sen tiimoilta järjestettiin monenlaisia tapahtumia. Kirkkoa juhlistettiin muun muassa sen historiasta kertovalla näytelmällä *Kivi kiveltä*, jota esitettiin Tuomiokirkossa lukuisia kertoja. Näytelmä toteutettiin yhteistyössä Kuopion kaupunginteatterin kanssa.”

Työvuosista eivät ole jääneet mieleen pelkästään erityistilanteet ja huippuhetket, vaan suurella lämmöllä Rannankari muistelee myös työyhteisöään ja yhteistä arkista aherrusta.

”Meillä on ollut osaava, mukava ja reilu porukka. Se on varmasti tärkein

syy siihen, että tällainen pohjalaispoika aikoinaan juurtui niin hyvin Savoona. Vetelistä lähtöisin oleva Rannankari arvelee hymyillen.

Tuomiokirkko näkyy ja tuntuu

Rannankari uskoo, että tuomiokirkkoseurakunnassa riittää jatkossakin väkeä.

”Keskusta alueena vetää asukkaita, joten sen puoleen ei pitäisi tulla suurta romahdusta jäsenmäärässä.”

”Kirkko itsessään on rakennuksena näkyvä ja merkityksellinen kaupunki-

LYHYESTI

Siilinjärven seurakuntatalo saneeraukseen

SEURAKUNTATALON remontti tulee vaikuttamaan tilojen vuokraukseen lokakuun alusta lähtien.

Seurakuntatalon Ison salin, keittiön ja kahvion remontti alkaa näillä näkymin marraskuun alussa. Remontti vaikuttaa vuokrattavien tilojen kohdalla siten, että lokakuun alusta lähtien perhejuhlakäyttöön varattavissa ovat ainoastaan Pieni sali ja Päätysali.

Pienessä salissa voi järjestää juhlia, kokouksia tai tapahtumia enintään 60 henkilölle ja salin yhteydessä on pieni kahvitarjoilun mahdollistava keittiötila.

Päätysalissa voi järjestää juhlia, luentoja, kokouksia tai tapahtumia enintään 90 henkilölle. Salin yhteydessä oleva tarjoilutila mahdollistaa tarjoilujen järjestämisen, mutta seurakuntatalon keittiö ei ole remontin aikana käytettävissä.

Seurakuntatalon tiloista Pieni sali, Päätysali ja alakerran kerhotilat ovat edelleen varattavissa iltakäyttöön.

Remontin myötä keskeisin parannus on, että tiloista muodostuu entistä turvallisempia, terveellisempiä, selkeämpiä ja viihtyisämpiä. Niissä on mahdollisuus järjestää toimintaa lapsille ja nuorille aiempaa monipuolisemmin ja laajemmin.

Remontin arvioidaan kestävän heinäkuulle 2023.

Tilavaraukset seurakuntatoimistosta arkin klo 9–11 ja klo 12–14 numerosta 017 288 4600.

HANNU KORHONEN

TUOMIOKIRKKO

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Tarvitsemme toisiamme

Helsingin Sanomien 2000-luvun koskettavin elokuva -äänestyksen voittaja oli hienosti **Klaus Härön** ohjaama *Postia pappi Jaakobille*.

Tarinan keskipisteessä on sokea pappi Jaakob, joka on jäänyt asumaan yksin vanhaan syrjäiseen pappilaan. Pappi palkkaa uudeksi avustajakseen armahduksen saaneen kovapintaisen elinkautisvangin Leilan. Vastentahtoisen Leilan tehtävänä on lukea Jaakobille kirjeet, joissa ihmiset kertovat ongelmistaan ja toivovat esirukousta.

Alkuperäiskäsikirjoituksen on tehnyt **Jaana Makkonen**. Hän mainitsee lempikohtauksekseen sen, jossa pappi horjattaa ja Leila tarttuu Jaakobin käteen.

”Kohtauksessa kiteytyy se, mistä elokuvassa ja elämässä yleensä on kysymys. Ihminen ei elä pelkästään itseään varten. Tarvitsemme toisiamme, lähimmäisiä, jotka tukevat, kun elämä horjuttaa. Yksin täällä ei kukaan pärjää. Me kaikki tarvitsemme käsiä, jotka tukevat ja pitävät kiinni”, sanoo Makkonen. (HS 25.7.)

Vietämme nyt diakonian 150-vuotisjuhlavuotta. Diakonia-sana tulee kreikasta ja tarkoittaa palvelua. Sen perustana ovat Jeesuksen opetukset ja lähimmäisenrakkkaus. Diakoniasta nouseva palvelutehtävä ohjaa hakeutumaan yhteiskunnassa niiden luo, jotka ovat uhattuina ja sinne, missä muuta apua ei ole saatavilla.

Kukaan ei pärjää yksin.

Jokainen kristitty voi omalla paikallaan toteuttaa diakoniaa arjen lähimmäisyytenä. Seurakuntien diakoniatyö on myös vapaaehtoistoiminnan organisoija. Kirkko innostaa ja varustaa jäseniään toteuttamaan lähimmäisenrakkautta ja edistämään ihmisarvoista elämää.

Tähän tarvitsemme ammattilaisten ja vapaaehtoisten lisäksi kaikkia seurakuntalaisia. Kunpa muistaisimme arjen kiireessäkin kohdata jokaisen ihmisen ystävällisesti.

*Herran ristin kantajiksi
meidät kaikki kastettiin,
lähimmäisten auttajiksi
arkipäivän askeliin.*
Virsi 442:1

HELI HARING

laisille. Monelle kuopiolaiselle se on tärkeä osa mielenmaisemaa ja suvun historiaa. Vihkikirkko ja rippikirkko monen sukupolven ajalta.”

Kirkko ei Rannankarin mukaan ole pelkkää toimintaa, vaan sillä on myös rakennuksena suuri merkitys.

”Monesti sanotaan, että seinät eivät ole tärkeitä ja seurakuntien rakennukset ovat vain kulueriä. En ihan allekirjoita tätä. Kun on tapahtunut jotain dramaattista, kirkkojen ovet ovat olleet auki hiljentymistä varten ja ihmisiä on saapunut paikalle hakemaan lohtua.”

”Toki ymmärrän, että talous on pidettävä balanssissa, kiinteistökuluja on järkevää suitsia ja joskus jopa kirkkorakennuksista luopua.”

Silti Rannankarin mielestä pyhiä rakennuksia tarvitaan.

”Ajattelen, että erityisesti kaupungeissa, joissa ihmisten luontaiset siteet seurakuntaan ja sen kokoavaan toimintaan ovat ohentuneet, kirkkorakennukset voivat olla tärkeä tie hengelliseen yhteyteen. Jumala tekee työtään ihmisen sisimässä, esimerkiksi erilaisten elämänkohtaloiden kautta. Silloin ihminen voi kokea, että olisi tärkeää päästä paikkaan, jossa voi rukoilla, aistia pyhyden ja kohdata Jumalan. Siksi kirkkojen ovien olisi hyvä olla päivittäin auki hiljentymistä varten.”

Laulua ja lastenlapsia

Eläkevuosiaan Rannankari puolisoineen jää viettämään Kuopioon.

”Ei meillä ole täältä hinkua minnekään. Hiljattain myimme omakotitalomme Niiralasta ja muutimme keskustaan. Itse asiassa aika lailla Tuomiokirkon viereen”, Rannankari nauraa.

Riviseurakuntalaisena häntä kuulemma jatkosakin kirkonpenkissä näkee, mutta työt saavat suosiolla jäädä muiden hoidettavaksi.

”Ainakin aluksi pyrin ottamaan etäisyyttä enkä aio olla käytettävissä kirkollisiin toimituksiin. Osallistumisen tavat varmasti muotoutuvat ajan myötä.”

Rannankarin seitsemästä lastenlapsesta viisi asuu Kuopiossa.

”Heidän kanssaan pystyn nyt eläkepäivillä touhuamaan enemmän, mikä on tietysti oikein tervetullut asia.”

Pyhiä rakennuksia tarvitaan.

Myös rakkaalle lauluharrastukselle liikenee tulevaisuudessa enemmän aikaa.

”Siihen haluaisin panostaa niin kauan kuin tässä vielä ääni kulkee. Ja eiköhän minua nähdä aika usein myös jalkapallokatsomossa ja pyörälenkeillä.”

Tuomiorovasti Ilpo Rannankarin läksiäismessu Tuomiokirkossa su 11.9. klo 10. Messun jälkeen kirkkokahvit ja Vahtivuoren kamariorkesterin musisointia kirkonmäellä.

Uusi tuomiorovasti Risto Voutilainen vihitään virkaan su 2.10.

KUUKAUDEN VALINNAT

14 €

NELJÄNTOISTA EURON lahjoituksella Kirkon Ulkomaanavulle voidaan hankkia kahden kilon riisipaketti kymmenelle perheelle.

210

SUOMEN Pipliaseura täyttää tänä vuonna 210 vuotta. Se perustettiin vuonna 1812 levittämään Raamattua Suomessa.

92 000

NAISTEN PANKIN kautta on tähän mennessä saanut tukea 92 000 hauraassa asemassa olevaa naista Aasiassa ja Afrikassa.

KIRKON viestintä on julkaissut pienimuotoisen verkkosivuston, jossa on tietoa kirkosta ukrainaksi. Sivustolla kerrotaan, mitä palveluja kirkkomme voi tarjota Suomeen sotaa paenneille. Sivustolle pääsee joko suoraan evl.fi/ukrajinska ja myös Kuopion seurakuntien verkkosivujen kautta kuopionseurakunnat.fi

SUOMEN Lähetysseura järjestää syksyn aikana Teamsin kautta Teologisia uutistunteja. Ne käsittelevät ajankohtaisia teologisia teemoja ja ovat avoimia kaikille kiinnostuneille. Syyskuussa uutistunteja on keskiviikkoisin 14. ja 21.9. Lisätietoja Suomen Lähetysseuran sivuilta felm.suomenlahetyseura.fi

RUKOILEN

*Kristus,
astu veneeseemme!
Pyhä Henki,
näytä meille suunta!
Jumala,
ole meille
rantautumispaikka!*

KUINKA VOIT, miten mielesi jaksaa?

Elämme nyt mielelle ja keholle raskasta aikaa monien kriisien keskellä, muistuttaa kriisityöntekijä Saara Ahtola.

Ensimmäisenä haluaisin sanoa, että on täysin inhimillistä reagoida monin eri tavoin nykyiseen kuormittavaan maailmantilanteeseen. Koronan kanssa olemme joutuneet selviämään jo pitkään, keväällä syttyi sota, ja nyt uutiset kertovat ilmastokriisin lisäksi talous- ja energiaongelmista. Puhumattakaan, että jokainen käy myös samalla omia elämän kriisejään läpi”, sanoo **Saara Ahtola**, sosiaalialan järjestö HelsinkiMission kriisityöntekijä.

Kehollemme ja hermostollemme on vaikeaa, kun joudumme elämään epävarmuudessa.

”Ennakoitavuus ja jatkuvuus toisi turvaa. Moni asia on nyt elämässämme epävarmaa ja monen arkea koetellaan. Turvattomuus voi näkyä ajatuksissamme, tunteissamme, kehossamme ja toiminnassamme.”

Tunteita kannattaa sanoittaa

Eri ihmisillä on erilaisia tapoja reagoida kriiseihin. Toiset masentuvat, toiset ärsyyntyvät ja vihastuvat, toiset itkevät ja toiset kärsivät vaikkapa unettomuudesta.

”Tällaisina haastavina aikoina olisi hyvä ajoittain kysyä itseltään: Miten voin, miten mieleni jaksaa? Voisinko pitää itsestäni vielä parempaa huolta? Mikä auttaisi jaksamaan? Tarvitsenko apua?”

Saara Ahtola puhuu tunteiden ja ajatusten sanoittamisesta. Usein helpottaa, että saa mieltä vaivaavat asiat sanottua ääneen toiselle ihmiselle.

”Pitkäkestoinen kuormittuneisuus heikentää kenen tahansa kykyä säädellä omia tunteita ja reaktioita, ja se puolestaan voi vaikuttaa esimerkiksi ihmissuhteisiin ja työssä jaksamiseen. Jos elämä tuntuu hankalalta ja huomaa olevansa jumissa, on hyvä miettiä ratkaisukeinoja, esimerkiksi ulkopuolisen avun hakeamista.”

Joskus iloa joutuu etsimään

Saara Ahtola sairastui keväällä long covidiin, eivätkä voimat ole vielä kokonaan palautuneet.

”Vaikka sairastaminen on ottanut paljon, on se opettanut myös kuuntelemaan kehoa ja kunnioittamaan sen viestejä.”

”Uudet tilanteet vaativat meiltä uudenlaista tapaa toimia, olla ja elää. Parhaimmillaan se voi tuoda myös hyvää oloa ja parempia toimintatapoja arkeemme. Että jaksamme tulevaisuudessa paremmin ja otamme omat tarpeemme huomioon.”

Ahtola mainitsee, miten tärkeää on haasteiden keskellä myös tietoisesti hakeutua myönteisten tunteiden äärelle. Voimme kysyä itseltämme, miten aktivoisin iloa? Mikä saa minut iloiseksi? Joskus vaikeissa elämäntilanteissa mukavat asiat voivat unohtua eikä niistä saa entiseen malliin voimia.

Ahtola pohtii, miten sairasloman aikana hän on löytänyt uuden tavan katsella luontoa.

”Lähiympäristön isot puut ovat alkaneet puhutella. Luonnossa oleilu on ollut tervehdyttävää.”

”Samoin 4-vuotiaan tyttäreni kanssa leikkiminen tuo hauskuutta. Viimeksi hän rakensi pöydän alle meille piknikin”, Ahtola nauraa.

Kun voimavarat ovat olleet vähissä, on kriisityöntekijä joutunut harjoittelemaan omassa elämässään itsemyötätuntoa. Itsemyötätunto on lämpöä ja ystävällisyyttä itseään kohtaan, mutta myös tarvittaessa jämäkkää itsensä puolustamista.

Keho on tunteiden koti

Saara Ahtola puhuu kriisien yhteydessä tunteiden yhteissäätelystä. Meitä ihmi-

siä ei ole tehty pärjäämään yksin vaikeissa olosuhteissa. Toisen ihmisen läsnäolo ja vertaistuki rauhoittaa usein sekä mieltä että kehoa.

Saara Ahtola muistuttaa siitä, miten viisas kehomme on.

”Keho on tunteiden ja ajatusten koti. Kun rauhoitamme kehomme, myös mieleemme rauhoittuu.”

Luonnossa oleilu on ollut tervehdyttävää.

”Kehomme tarvitsee erityisesti kriisitilanteissa lepoa, rauhoittumista, unta ja hengitystä. Sopivaa liikettä ja liikuntaa sekä tietoista läsnäoloa”, Ahtola luettele.

Hän mainitsee, että usein kun koemme pahaa oloa, yritämme ensin ratkaista mielen tasolla ongelman, kun pitäisikin aloittaa kehosta ja sen rauhoittamisesta.

Apua ja tukea osataan hakea

Ahtola toimii HelsinkiMissiossa Nuorten kriisipisteen työntekijänä.

”Globaalit kriisit koskettavat nuoria erityisellä tavalla. He miettivät, onko niillä vaikutusta tulevaisuuteen, esimerkik-

si ammatinvalintaan ja perheen perustamiseen. Nuorena ei välttämättä koe mahdollisuutta vaikuttaa isoihin kysymyksiin.”

”Pitää muistaa, että nuoruuteen kuuluu muutenkin paljon muutoksia ja kehityskriisejä, joiden läpikäymiseen tarvitaan läheisten tukea.”

”Mielestäni on tärkeää muistuttaa lapsia ja nuoria siitä, että monet ihmiset tekevät paljon töitä globaalien kriisien ratkaisemisen eteen. On tahoja, jotka haluavat auttaa vaikkapa rauhan saamiseen sotatilanteessa.”

Ahtola on huomannut, että yksinäisyyden kokemus on kasvanut koronapandemian aikana.

”Jos jotain hyvää on ajassamme, niin apua ja tukea osataan hakea ehkä aiempaa paremmin. Apua ei ole vain tarjolla niin paljoa kuin olisi avuntarvitsijoita ja jonot ovat liian pitkiä.”

Arjen rutiinit antavat jatkuvuuden ja turvan tunnetta. Koulu, kaverit, uni, harrastukset ja perhe rakentavat voimavaroja. Perusasioita niin nuoren kuin aikuisenkin elämässä.

MITÄ MIELESSÄ?

Korjaa farkut museossa

KUOPION museon ja pääkirjaston muodostamassa Kantissa alkavat kestävään elämäntapaan kannustavat teemailat.

Mitä kestävässä keskiviikossa tehdään?

"Kantin kestävässä keskiviikossa on tapahtumia kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona. Joka toinen kerta on luento kestävästä perinnöstä, nyt syksyllä rakennusten syyshuolosta ja hopeaesineiden hoidosta. Joka toinen kerta taas on OMPELUSEURAT, jolloin itse korjataan esimerkiksi vaatteita. Syksyllä on farkku- ja parsintapaja. OMPELUSEUROISSA on myös ekologisuuksi ja luontosuhdetta käsittelevää elävää taidetta. Kirjaston asiantuntijat koostavat joka iltaan vinkkilistan eri teoksista", kertoo museotapahtumien koordinaattori **Heta Pekkarinen** Kuopion museokeskuksesta.

Miksi kestävässä keskiviikossa vietetään juuri Kantissa?

"Teema on meille kaikille ajankohtainen ilmastokysymysten takia. Kuopion museo on yhdistelmä kulttuurihistoriaa ja luonnontieteitä, ja henkilökunnalla on paljon tietoa ja osaamista iltojen aiheista. Yksi museon tavoitteista on tukea ilmastotyötä ja edistää luonnon monimuotoisuuden säilymistä. Kirjaston aineistoilla teemoihin voi syventyä.

"Pelkkä kulutuksen vähentäminen tai uusiutuvien materiaalien käyttö ei ilmastotekoina riitä vaan materiaalien kiertoa pitäisi hidastaa. Tarvitaan korjaamista ja korjaamisen tiloja sekä yhteisöllisesti jaettua tietoa. Tapahtumaamme voi tulla myös jakamaan omia vinkkejä muille. Kirjastolla on ompelukoneasiakaskäytössä, ja museolla on ompelukoneita työpajakäytössä."

Tapahtumasarja on osa Euroopan kulttuuriympäristöpäiviä. Miten tapahtuma liittyy siihen?

"Myös Euroopan kulttuuriympäristöpäivien teemana on nyt kestävä perintö. Haluamme innostaa ihmisiä pitämään huolta luonnosta ja käsityötavoista ja -taidoista ja siten kulttuuriperinnöstä.

"Tarkoituksemme on jatkaa tätä konseptia useita vuosia. On paljon erilaisia yhteistyökumppaneita ja kiinnostavia aiheita. Teemaan sopisivat esimerkiksi ilmastoystävällinen ruoka, polkupyörän huolto tai tekstiilien kierrätys."

SINI-MARJA KUUSIPALO

ARKISTOJEN AARTEITA

Apua hädän kynnyksen yli

AIKOINAAN entinen diakoniajohtaja **Heikki Eitakari** vaati kirkkoa käyttämään pahan

päivän varansakin ihmisten auttamiseen Pyhän Laurentiuksen hengessä: kun Rooma vaati

kirkon aarteita valtiolle, Laurentius toi foorumille köyhät, rannat, sairaat, vanhukset ja nälkiintyneet kerjäläiset. Siinä oli kirkon kalleudet.

Ruokapankki aloitti Kuopiossa vuonna 1996, edelläkävijän Tampereen jälkeen. Tausalla olivat ulkomaiset esikuvat ja tuore EU:n jäsenyys. Suomi pääsi EU:n ruoka-avun piiriin ja apu jaettiin tuolloin seurakuntien ja eri järjestöjen kautta.

Ruuan jakamisella oli Kuopion diakoniassa jo perinteitä, sillä vuonna 1993 oli organisoitu työttömien ruokailua lahjoituselintarvikkeiden turvin ja omien työntekijöiden panoksella.

Ruokapankki vaati useita työntekijöitä, ruokavaraston sekä ajoneuvoja elintarvikkeiden kuljettamiseen ja keräämiseen lahjoittajilta. Ruokapankin taru loppui, kun diakonian resurssit haluttiin käyttää 2000-luvun alussa tehokkaammin.

KAIJA VUORIO

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautaustoimistoparviainen.fi

www.hautaustoimistoparviainen.fi

**Hautaustoimisto
Parviainen Oy**

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

*Suru on
hitaasti vaalenevia varjoja...*

**Hautaustoimisto
J. NURRO OY**

Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 040 505 6287
hautaustoimisto@nurro.fi www.nurro.fi

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

**ASIANAJOTOIMISTO
ESA AIRAKSINEN**

Vuorikatu 26 A, 4. krs, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

Pitopalvelua

**Ilon ja surun keskellä
olemme palveluksessanne**

Kaikkiin kodin juhliin maukkaat kylmät ja lämpimät pitopöydät.
*pitopöytä sisältää tuoreet ruispuuriset riisipiirakat ja perunarieskat ilman lisämaksua

Kotileivonnaiset tilauksesta, ilmainen kotiinkuljetus

Meiltä myös astiat, liinat, kukkalaitteet, tarjoilu henkilökunta jne.

Kotileipomo & Pitopalvelu PIIRAKKA & PULIKKA

Sari Tenhunen

p. 050 305 1737

piirakkapulikka@hotmail.com

SURUN KOHDATESSA:

Koivumäen Kartano Oy
Koivumäenkuja 18, 70800 Kuopio
Puh: 017 3614 291
kartano@koivumaenkartano.com
www.koivumaenkartano.com

Niiranen
HAUTAUSTOIMISTO 1953

Kuopion Hautaustoimisto Oy Niiranen
Savonkatu 24, 70110 Kuopio
Puh: 017 261 3686
kuopion@hautaustoimistoniiranen.fi
www.hautaustoimistoniiranen.fi

KUVAT: TUJJA HYTTINEN

TOIVO tavattavissa

Nälkä, velka ja häpeä ovat diakoniatyöntekijälle tuttuja.

Mitä kirkon auttamistyö on? Alavan seurakunnan diakoniatyöntekijä **Kati Ukkonen** otti mukaansa elokuiseen työpäiväänsä. Puhelin soi. On puhe-
lintuntti, jolloin auttamisen ammattilainen on tavoitettavissa. Kolmen soittajan tarinoista etenkin yksi jäi mieleen.

”Minulle soitti työssä käyvä äiti. Perhe ei ole sosiaalitoimen asiakas, koska tulot riittävät peruselämiseen. Mutta lapsi haluaisi aloittaa harrastuksen, siihen ei perheen talous veny. Lapsi ei pysty edes aloittamaan harrastusta ilman tukea.”

Seurakuntienkaan avustusrahoja ei voi käyttää harrastuskuluihin, mutta diakoniatyöntekijät voivat hakea asiakasperheilleen harrastustukea Tukikummit-säätiöltä. Sitä voi saada vain kerran, Kati kertoo.

Pahinta on nälkä

Ovikello soi, ja toimiston nojatuoliin istuu Katille uusi asiakas. Miehen toi diakonin juttusille nälkä. Liki 10 vuotta sitten oli työpaikalla yt:t ja miehen työt korvasi robotti. Tuli avioero. Elatusmaksut menivät ulosottoon. Muutamassa vuodessa kuolivat isä, äiti ja veli. Iski masennus. Nyt mies kamppailee peliriippuvaisena. Ja ulosotolla riittää perittävää.

”Mahaan koskee. Pahinta on nälkä”, Kati kertoo asiakkaan sanoneen.

”Sosiaalitoimen etuustili on tähän tilanteeseen hyvä, koska siltä saa rahaa viikoittain ilman, että kaikki menisi kerralla pelaamiseen. Säännöstely voi tuntua pahalta, mutta se on sinulle hyväksi”, Ukkonen vakuutti asiakkaalleen.

Joka viikko Ukkonen tapaa jonkun uuden asiakkaan. Joka kolmas asiakkas on ensi kertaa yhteydessä. Ahdistusta puretaan useammassa tapaamisessa.

Helpottaa, kun saa puhuttua

Ovikello soi uudelleen. **Merja** tulee tuttuun toimistoon koululaisensa kanssa.

”Mulla sairausloma nyt muuttui eläkkeeksi. Se vakiinnuttaa tulon, mutta uusia päätöksiä odotellaan. Miehellä oli kesällä keikkatöitä. Tulisipa kutsuja työhaastatteluihin. Joskus saatiin harkinnanvaraista toimeentulotukea, nyt tulot on liian isot.”

Asumistuki, elatustuki, lapsilisä, työmarkkinatuki, sairauspäiväraha, keikkatuntien palkka. Kati kirjaa tulokset tyydytyksestä. Vuokra, sähkö, puhelinkulut, lääkkeet. Lasketaan tulot ja menot ja katsotaan, mitä viivan alle jää. Kolmihenkinen perheen käyttövarat ovat 9 euroa päivässä. Merjalta velkoja menee ulosottoon joka kuukausi.

”Katsopa ulosottoviraston nettisivuilta, kannattaisiko sinun hakeutua velkajärjestelyyn. Voit varata ajan velkaneuvontaan. Laita viestiä, jos haluat apua”, Kati opastaa.

”Olen aika huono puhumaan asioistani. Kyllä olo sitten helpottaa, kun saa puhuttua”, Merja sanoo.

Masennuksesta ja paniikkihäiriöstä Merja on päässyt juttelemaan terveydenhuollon ammattilaiselle.

”Tiedäthän, että tännekin voit tulla”, Kati muistuttaa.

Yhdessä tuumitaan, että koululaiselle voisi löytyä kiva harrastus seurakunnan kerhoista. Kiinnostavia ryhmiä on ollut aiemminkin.

Kati antaa Merjalle Pelastakaa lasten allekirjoittaman lahjakortin. Seurakunta sai niitä lahjoituksena vähävaraisten perheiden avuksi. Reppu ja kouluvaatteet ovat alakoululaiselle tarpeen. Merja on kiitollinen. Raha-asiat ovat painavia.

”Meidän oma taloudellinen apu on tosi pientä. On ilo, kun voidaan kumppanin tuella antaa jotain ekstraa”, Kati pohtii.

Jos voisi viedä lapset puistoon

Ovi käy jälleen. Kati tapaa äidin, jolla arjen kuormaan ei löydy apua erityisestä syystä: Hänellä on suurperhe ja halua viettää aikaa lasten kanssa, mutta aika uppoaa kotitöihin. Ruokaa on tehtävä, pyykit ja tiskit pestävä, ja siivotakin pitää. Ei ole tarvetta lastenhoitoapuun vaan kodinhoitoapuun, jotta äiti saisi olla lastensa kanssa. Nyt joutuu liian usein sanomaan lapsille, ettei ehdi puistoon.

”Selvitän, löytyisikö apu sosiaalitoimen kautta. Seurakunnankin perheyönnin tuki toimii niin, että työntekijä on lasten kanssa, jotta vanhempi saa aikaa vaikka kotitöihin.”

Keskustelu ja palveluohjaus ovat asiakastapaamisissa olennaisia, mutta suurin osa vastaanotoista liittyy rahaan.

”Mielestäni voisimme luopua taloudellisesta avustamisesta ja lisätä yhteisiä ruokailuja. Lahjakortti tai osto-osoitusta kauppaan auttaa vain hetken. Monia ongelmia ei niillä ratkaista”, Kati sanoo.

Asiakastyön lisäksi diakoniatyöntekijöiden syksyä rytmittävät juuri yhteisöllisten arkiaterioiden järjestäminen sekä ryhmät ja muut säännölliset tilaisuudet. ”Onkos meidän sururyhmä muuten jo täynnä?” Kati huikkaa tauolla ohi kulkevalle työparilleen.

Olisipa velaton ja kelaton

”Monesti asiakkaita yhdistää häpeä. Vaikka kuka tahansa voi joutua yllättäen tiukan tilanteeseen.”

Diakoniatyöntekijöiden asiakkaiksi tulee nuoria omilleen muuttaneita siinä missä työikäisiä ja iäkkäämpiäkin.

”Iäkkäämmille on iso kynnys pyytää taloudellista apua. Ensiksi tullaan juttelemaan ja käydään läpi elämän kipeitäkin vaiheita. Sitten selviää, että pienestä eläkkeestä ei oikein jää rahaa elämiseen vaan pitää kerätä pulloja.”

”Ihmisläältä vaaditaan superpaljon silloin, kun voimat ovat vähissä. Tukien byrokratia uuvuttaa, eikä tuen varassa elävällä ole koskaan lomaa tai varaa rentoutua.”

Päivän lopulla Kati pakkaa reppunsa ja kipaisee kotikäynnille. **Tuula** on jo ovella vastassa.

”Velkaannuin avioeron jälkeen. Tein kahta työtä selvitäkseni. Tein pitkää päivää, mutta työ oli niin mielekästä, että en osannut pysähtyä, vaikka työterveyslääkäri käski jarruttaa. Flunssan takia jäin sairauslomalle enkä ole pystynyt palaamaan”, Tuula kertoo.

Toistakymmentä vuotta kestänyt velkahelveti jatkuu yhä. Autoimmuunisairaus vei Tuulan terveyden ja työkyvyn viitisen vuotta sitten.

”Nyt on kokeiltu uutta lääkettä, mutta ei se ehkä soviikaan. Ensi viikolla on taas testejä ja hoitokäyntejä neljänä päivänä. En ole pariin yöhön nukkunut. Olen väsynyt lääkkeen takia ja muutenkin.”

Talousasiat stressaavat. Tuula on käynyt tukitais-
telua jo pitkään.

”Saisinpa olla velaton ja kelaton.”

Oman merkityksellisyyden kokemus on ollut kiinni työssä.

”Tein kutsumustyötäni. Kaikki ystävät ja yhteydet liittyivät työhöni. Koin, etten ole olemassa ilman työtä. Siksi hain sairaanakin töitä. Meni pari kolme vuotta jäsenellä uutta tilannetta”, Tuula kertoo.

”Nyt minulla olisi sinulle tarjolla vapaaehtoistehtäviä. Tulisitko minun kanssani?” Kati kysyy.

Molemmat ottavat kalenterit esiin ja katsotaan sopiva päivä.

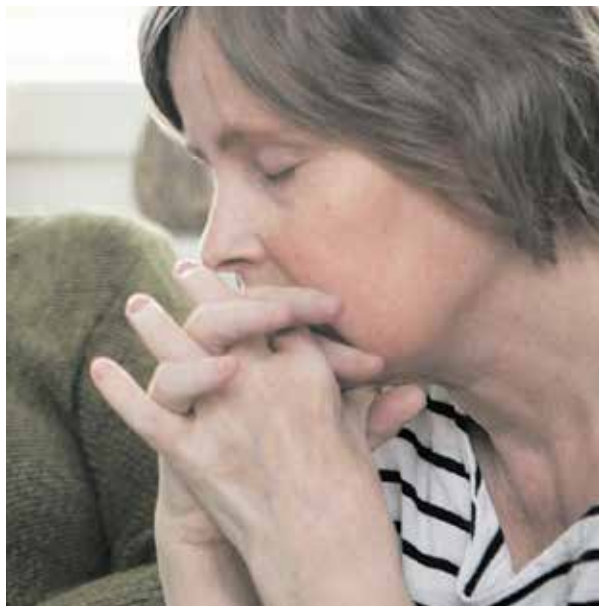
”Ihanaa, että täällä on jotain muutakin kuin KYSin käynnit”, Tuula huokaisee.

Hänestä tuntuu kuin viisi sairastamisen vuotta olisivat menneet hukkaan, mutta samalla jotain on hitaasti kehittynyt.

”Nyt olen valmis vapaaehtoistyöhön. Minulla on aina ollut usko, toivo ja rakkaus. Jos jokin niistä häviää, toinen on ja pitää pinnalla.”

SINI-MARJA KUUSIPALO

**Diakonia 150 vuotta - juhlintaa Kuopiossa:
D-day 1.9. toritapahtuma. Näyttely kirjastolla 5.-9.9.
Lue lisää tapahtumaliitteestä.**

Seurakuntavaaleihin etsitään erilaisia **EHDOKKAITA**

Syksyn tullen seurakuntavaalijunan vauhti kiihtyy ja ensimmäinen pysäkki odottaa 15.9., jolloin ehdokasasettelu päättyy. Nyt haetaan ehdolle kirkon jäseniä, joista äänestäjät marraskuussa valitsevat uudet luottamushenkilöt päättämään seurakunnan asioista seuraavat neljä vuotta.

Tule tekemään tulevaisuutta

Seurakuntavaaleissa valitaan paikallisten seurakuntien ja seurakuntayhtymien luottamushenkilöt, jotka vaikuttavat monin tavoin seurakuntansa toimintaan ja tulevaisuuteen. He ovat tekemässä päätöksiä mm. verovarojen käytöstä, henkilöstövalinnoista ja kiinteistöistä.

Suomen ev.lut. kirkkoon kuuluu lähes 3,7 miljoonaa ja Kirkko ja koti -lehden levikkialueella liki 103 000 ihmistä. Joukkoon mahtuu hyvin eri tavoilla kirkosta ajattelevia ja maailmaa näkeviä ihmisiä, ja siksi päättäjiäkin tarvitaan eri taustoista.

Suomen suurimman yhteisön tulevaisuudesta päättävät sen jäsenet. Jokaisella kirkon yli 16-vuotiaalla jäsenellä on oikeus äänestää seurakuntavaaleissa ja kaikilla täysi-ikäisillä jäsenillä on mahdollisuus asettua ehdolle.

Toimitaan yhdessä yksinäisyyttä vastaan

Auttamistyö eli diakonia on kirkon ytimessä, sillä ihmisten auttaminen ja rakastaminen olivat keskeisiä itsensä Jeesuksen toiminnassa ja opetuksessa. Tutkimusten mukaan kirkolta myös odotetaan eniten sitä, että se huolehtii yhteiskunnan vähävaraisista ja heikossa asemassa olevista.

Yksinäisyys haastaa 2020-luvulla ihmisten hyvinvointia ja terveyttä: suomalaisista lähes joka kymmenes kokee olevansa yksinäinen. Kirkon tehtävänä on olla hyväksyvä katse ja kuuleva korva sekä avoin ovi tulla ja olla sellaisena kuin on. Mitä sinun seurakuntasi pitäisi tehdä, ettei kenenkään tarvitsisi tuntea yksinäisyyttä tahtomattaan?

Tarvitsemme myötätuntoa

Seurakuntavaaleissa voit vaikuttaa siihen, miten seurakuntasi ovet ovat avoinna: Missä työntekijät ja ihmiset kohtaavat? Miten puhumme toisillemme ja toisistamme? Työtä lähimmäisenrakkauden edistämisen eteen tarvitaan.

Ihmiset liittyvät toisiinsa yhä enemmän verkostomaisesti. Sosiaalisen median maailmat ovat luoneet ihmisille paikan kokoontua yhteen samoin ajattelevien kuplaan, ja samalla keskustelukulttuuri on muuttunut ulossulkeväksi. Toisaalta myös vahvistuva ikuisen onnellisuuden harha on lisännyt kaipuuta paikkaan, jossa itse kukin voi tulla nähdyksi, kuuluksi ja hyväksytyksi sellaisena kuin on. Kirkko muistuttaa, että Jumalan silmissä jokainen on riittävä omana itsenään.

Asetu ehdolle sellaisena kuin olet

- ✦ Ehdokkaaksi voi asettua ev.lut. kirkon konfirmoitu jäsen, joka on täysi-ikäinen viimeistään 20.11.2022 ja seurakunnan jäsen viimeistään 15.9.2022.
- ✦ Ehdolle asetutaan valitsijayhdistyksen kautta. Valitsijayhdistyksen taustalla voi olla jokin teema, ajatusmaailma, herätysliike tai poliittinen puolue. Ehdokaslistoista saat tietoa asuinalueesi seurakunnan toimistosta tai nykyisiltä luottamushenkilöiltä. Yhteystiedot saat seurakunnan verkkosivuilta.
- ✦ Ehdokaslistat on palautettava seurakuntaan viimeistään 15.9. klo 16.
- ✦ Seurakunta tukee ehdokasta vaalityössä mm. valokuvauksella ja vaalikoneella.
- ✦ Vaalit marraskuussa: ennakoäänestys 8.–12.11., vaalipäivä 20.11.
- ✦ Lue lisää kuopionseurakunnat.fi/vaalit siilinjarvenseurakunta.fi

KOLUMNI

Elämän tarkoituksia tunnistamaan

Suomalainen elämäntapa on yksilökeskeistä. Itseriittoisuutta ja omaehtoisuutta arvostetaan. Riippumattomuus on vapauden mitta.

Tämä on ymmärrettävää. Hyvinvointiyhteiskunnassa emme enää tarvitse toisiamme varmistamaan jokapäiväisessä elämässä selviämistä.

Asialla on kuitenkin kääntöpuoli. Omaehtoisuudessa, riippumattomuudessa ja irti olemisessa on itsekkyyden ainekset. Totutaan ajattelemaan, että ”maailma on minua varten”.

Itsekäs elämä ei anna sitä, mitä se lupaa. Juuri kun sen tarjoaman vapauden saavuttaa, häviää elämästä kiinnittymisen ja yhteenkuulumisen tuoma turva. Ja tyhjyyden kokemukset voimistuvat.

Kun keskittyy itsen ulkopuolella oleviin asioihin, pääsee epäitsekkyys esiin. Silloin ”elää maailmaa varten”. Edustaa omalla elämälläan sitä yhteistä tulevaisuutta, jonka toivoo toteutuvan.

Elämä täydellistyy, kun olemassaololle tunnistaa pieniä ja suuria tarkoituksia maailmassa, jossa elää. Tarkoitukset ovat niitä syitä, joiden vuoksi elämällä on arvoa.

Hyvään elämään tarvitaan sekä itsestä omaehtoisuutta että epäitsekästä maailmaa varten elämistä. Itsekkyys lisää tyytyväisyyttä, mutta epäitsekkyys täydellistää elämän.

Itsekkään elämän jo osaamme, mutta epäitsekäs vaatii vielä harjoitusta. Epäitsekäs ”maailmaa

varten eläminen” on sitä, että tartutaan yhteisiin asioihin päättäväisesti. Tehdään omannäköisesti se, mitä voidaan, jotta yhteinen tulevaisuus olisi hyvä.

Epäitsekkyys täydellistää elämän.

Maailmaa varten elämisen palkinto on elämän tarkoitusten tavoittaminen. Se on parasta, mitä elämässä on. Silloin tunnistaa hyviä syitä elää juuri tätä ainutkertaista hetkeä.

ARTO O. SALONEN

KIRKOLLISET

TUOMIOKIRKKO

KASTETUT

Filppu Markku Olavi Komulainen, Elvi Amanda Tuulainen, Lilja Helmi Erika Vuorinen, Aino Orvokki Salmi, Frida Aava Livia Toivanen, Mette Emilia Tengvall, Eilo Olavi Virkamäki, Ada Anni Amanda Kaijanto, Daniel Aarni Kaspian Hirvelä, Mikael Oliver Sundvall, Vertti Armas Arokivi, Juhana Eino Ilmari Romppainen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Markus Valtteri Malinen ja Laura Hannele Laajaranta

KUOLLEET

Pekka Ilmari Kolehmainen 70, Pekka Juhani Laakkonen 71, Veli Matti Kinnunen 84, Sirkka Liisa Immonen 90, Irja Liisa Mönkkönen 89, Raimo Jaakko Kalevi Vepsäläinen 77, Alma Maria Pulkkinen 95, Hilikka Marjatta Korhonen 75, Kaisa Marketta Leskinen 84, Pekka Juho Virtaniemi 75, Aimo Pekka Jauhinainen 91, Maija-Liisa Kesti 90, Keijo Ossi Lappalainen 84, Maija Inkeri Riekkinen 79, Toivo Johannes Antikainen 92, Niko Petri Tapio Antikainen 50, Teijo Pertti Hämäläinen 72, Matti Juhani Pellinen 82, Elvi Johanna Keinänen 96, Jorma Kaarlo Suihkosen 79, Tapio Eero Ilmari Nurmi 73, Meeri Kyllikki Koponen 91, Erkki Olavi Lammenranta 94, Pentti Antero Mömmö 82, Tauno Johannes Niskanen 73, Maire Kaarina Kerman 93, Leo Tapani Solehmainen 65, Hanna Koponen 96, Urpo Juhani Jääskeläinen 79, Heikki Ilmari Karttunen 81, Esa Veikko Koivisto 89

ALAVA

KASTETUT

Toivo Sakari Malinen, Lyldia Alla Dagmar Valkonen, Eveliina Sofia Matilainen, Aleksanteri Kristian Matilainen, Valtteri Elmeri Matilainen, Viljami Samuel Matilainen, Adeliina Maria Matilainen, Luca Jasper Oksman, Livia Bea Katarina Holmström, Mirtel Ausma, Eeva-Melina Inkeri Miettinen, Neimar Sebastian Pitkänen, Nooa Kaspian Hakkarainen, Matilda Grace Morrow, Lauri Heikki Koistinen, Aslak Ossian Kumpulainen, Liisi Orvokki Koivula, Väinö Waltteri Nyyssönen, Arvi Viljami Talvinen, Akseli Matti Johannes Asikainen, Noona Elea Vajanto, Viona Orvokki Rahkola, Aaro Eemeli Haapamäki, Elle Kirsi Eleonora Neijonen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Kalle Veli Aleksi Huotari ja Emma Maria Juhala, Jani Petri Losoi ja Anne Marika Bäck, Henri Oskari Timonen ja Emilia Kristiina Makkonen, Otto Iivari Viitala ja Anni Aliina Sorvoja, Paavo Pekka Eemeli Kankkunen ja Emma Annika Padinki

KUOLLEET

Hannu Kalevi Jokinen 71, Eila Marjatta Roininen 87, Salme Maija-Liisa Järvinen 85, Arvi Kalevi Innanen 78, Vieno Esteri Korhonen 92, Aarne Petter Hakkarainen 90, Irmeli Marietta Nenonen 84, Hannu Ilmari Leinonen 75, Aila Mirjam Irmeli Oksman 67, Veli Antti Lehtoranta 71, Eero Matti Kalevi Penttinen 93, Hulda Maire Haikonen 76, Timo Valtteri

Alonen 67, Veikko Armas Hoffren 78, Sisko Kaarina Kuosmanen 77, Aarno Unto Lappalainen 91, Pirkko Liisa Wuorisalo 81, Pentti Antero Haatainen 68, Veikko Sakari Karvonen 70

JÄRVI-KUOPIO

KASTETUT

Jade Johanna Juulia Tissari, Nilsii; Janna Johanna Kekäläinen-Tanskanen, Muuruvesi; Urho Aatos Juhani Leiviskä, Riistavesi; Moona Lotta Mirjam Räisänen, Nilsii; Valtteri Juhani Hiltunen, Nilsii; Beata Mikaela Huhtala, Muuruvesi; Esme Tyyne Dolores Pessa-Penttinen, Nilsii; Jasper Aarne Petteri Polvinen, Riistavesi; Lyyti Valpuri Tervonen, Nilsii

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Toni-Markus Taskinen ja Anni Eveliina Pöyhönen, Nilsii Jani Tuomas Niskanen ja Heli Marjukka Huotari, Riistavesi Tero Tapio Jetsonen ja Mari Anna-Helena Halonen, Vehmersalmi Jari Tapani Tanskanen ja Mira Annika Mustonen, Vehmersalmi

KUOLLEET

Tyyne Marjatta Tengvall 99, Nilsii; Kaija Orvokki Lukkarinen 88, Nilsii; Pentti Olavi Iskanius 80, Nilsii; Reijo Juhani Nissinen 57, Juankoski; Anna Liisa Miettinen 89, Vehmersalmi; Päivi Helena Piirainen 67, Nilsii; Veijo Armas Partanen 73, Nilsii; Riitta Rissanen 87, Nilsii; Jorma Juhani Hiltunen 51, Nilsii; Viljo Eelis Lampi 97, Kaavi; Kalevi Juho Julkunen 84, Kaavi; Eija Kaarina Långström 85, Vehmersalmi; Ellen Marjatta Ruuskanen 76, Nilsii; Kalevi Antero Hirvonen 68, Riistavesi; Seppo Juhani Martikainen 73, Nilsii; Elvi Vartiainen 97, Kaavi; Jarmo Antero Kuikka 59, Kaavi; Eero Henrik Pola 78, Nilsii; Martta Maria Roivainen 96, Nilsii; Mauno Antero Toivanen 91, Kaavi; Maila Kyllikki Niskanen 87, Säyneinen; Pentti Johannes Vartiainen 88, Tuusniemi; Anja-Liisa Holopainen 81, Muuruvesi; Lauri Olavi Kosunen 65, Juankoski; Eeva Liisa Hartikainen 88, Kaavi; Alma Elina Korhonen 89, Juankoski; Elma Maria Huovelin 95, Kaavi; Elli Maria Pehkonen 77, Säyneinen; Jarmo Tapio Rautiainen 63, Nilsii; Hannu Tapani Tirkkonen 68, Tuusniemi; Toini Taskinen 94, Nilsii; Toivo Johannes Kolari 71, Tuusniemi; Pia Annikki Sinikka Määttänen 81, Tuusniemi; Raija Leena Hakkarainen 75, Nilsii; Toivo Sutinen 90, Nilsii; Väinö Olavi Laitinen 98, Juankoski; Seppo Antero Ovaskainen 64, Juankoski; Heimo Olavi Holopainen 68, Tuusniemi; Oiva Ensio Väänänen 77, Vehmersalmi; Raimo Juhani Penttinen 71 v, Nilsii; Matti Juhani Vartiainen 75, Nilsii; Matti Johannes Kiimalainen 93, Nilsii; Jussi Heikki Saarelainen 73, Muuruvesi, Heimo Leo Lempinen 88, Nilsii; Jorma Tapani Vaittinen 63, Tuusniemi; Pekka Vilho Päiviö Kuusela 65, Nilsii; Hannes Voutilainen 97, Nilsii; Sirkka Kaarina Malvari 84, Nilsii; Sirkka Elina Martikainen 87, Nilsii; Taimi Ester Laukkanen 83, Tuusniemi; Hilikka Annikki Hiltunen 88, Nilsii; Martti Sakari Puustinen 75, Tuusniemi; Helli Maria Kervinen 94, Nilsii; Aune Vartiainen 83, Kaavi; Leena Marjatta Karvonen 75,

Vehmersalmi; Mikko Ilmari Salakka 54, Vehmersalmi; Liisa Irene Voutilainen 88, Kaavi; Hilja Kaarina Rahunen 88, Tuusniemi; Senja Annikki Kokkarinen 81, Riistavesi

KALLAVESI

KASTETUT

Isla Rauha Jasmiina Väisänen, Hilla Olivia Laitinen, Matias Miko Oliver Kohonen, Miska Mikael Pekkarinen, Reino Jari Johannes Koivisto, Matias Henri Einari Pyykkö, Beeda Melina Pitkänen, Aaron Matti Tapani Hakkarainen, Noel Sebastian Rahunen, Miiko Daniel Iivari Perämäki, Toivo Fredrik Isakki Hartikainen, Seela Helmiina Korteniemi, Ruben Kasper Hukkanen, Seela Hertta Irene Pärssinen, Irene Tuulikki Lehtinen, Veeti Pekka Saharinen, Alvar Mikael Pahkala, Saimi Amalia Niskanen, Niklas Antero Niskanen, Aatos Mikael Väänänen, Urho Aarne Räsänen, Vanessa Sini Sofia Hiltunen, Felix Onni Emil Salonen, Linnea Aamu Martta Kauppinen, Sarleena Enja Suvituuli Aholainen, Eva Elvi Alasaari, Leevi Veikka Juhani Paasonen, Sara Ilta Lyldia Ruotsalainen, Eeden Aada Sofia Setälä, Eedit Aura Eleonoora Ollikainen, Neela Olivia Tuunainen, Noel Elias Anton Oinonen, Jasmin Erika Vivian Leskinen, Isla Cecilia Kokko, Onni Kasperi Antikainen, Isla Helmi Evelin Puhakainen, Ville Alvar Markus Väänänen, Inja Jinka Julian Ollilainen, Nelli Ilona Savolainen, Elvi Lyldia Gylgén, Mikael Oliver Närhi, Teo Patrik Oliver Kaivonurmi, Julieta Lea Helena Niittunen, Kerttu Alisa Poutiainen, Alma Aurora Poutiainen, Helmi-Etta Mimosa Lammi, Viljami Veikka Oliver Korhonen, Vertti Ilmari Älander, Varpu Helena Aurora Niemelä, Enni Linnea Arola, Mikael Björn Tapani Mark, Hugo Veikko Eemeli Riikonen, Elias Ossi Juhani Soininen, Vilho Väinö Ilmari Tervo, Lenni Luka Oliver Siekkinen, Alva Hilja Kristiina Kajan, Pekka Emil Tapio Pasanen, Kalevi Eeti Antero Vatanen, Vivian Mimosa Leivo, Artur Nicolas Kondratyev

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Sami Petteri Tiilikainen ja Johanna Kristiina Hiltunen, Henri Markus Kamppuri ja Henna Janika Luukkonen, Joona-Kristian Johannes Brask ja Mira Pia Maria Kervinen, Tomi Kristian Hakkola ja Hanna Emilia Kastehelmi Niskanen, Jukka Pekka Kalevi Vainikainen ja Anni Krista Marie Huotilainen, Kalle Tapio Losoi ja Roosamari Eveliina Holopainen, Petteri Mikael Lehtorinne ja Jasmin Sofia Juulia Lämsä, Jere Joakim Kärkkäinen ja Liisa Maria Hersio, Petri Matti Juhani Karttunen ja Satu Sinikka Lehto, Otto Jalmary Vihunen ja Dalis Geovanna Viinikainen

KUOLLEET

Tuomo Juhani Turkka 75, Hannu Eerik Antikainen 61, Terttu Marjatta Rantalainen 104, Kaino Marjatta Rissanen 87, Kari Juhani Tuomainen 58, Elsa Johanna Leskinen 93, Reijo Olavi Räsänen 81, Kari Antero Nikulainen 71, Ulla Maija Savolainen 71, Taimi Sirkka Anneli Kastelli 88, Martti Pohjolainen 90, Sami Kristian Markkanen 38, Elmi Lyytinen 85, Pekka Tarvainen 91, Eino Kusti Ahonen 77, Dora Anni Elisabeth Johansson 26, Antti Fredrik Virolainen 82, Juhani Hokkanen 78,

Matti Juhani Valkama 78, Tero Juhani Louhelainen 55, Hilikka Helena Tiainen 72, Helvi Siikalahti 87, Eira Annikki Koistinen 88, Kauko Arvi Tarvainen 91, Matti Haikonen 80, Pekka Majjala 92, Lea Kyllikki Tuhkanen 91, Leena Marketta Koljonen 82, Lauri Juhani Tiihonen 71, Vilho Tissari 96, Heikki Olavi Tirkkonen 72, Viljo Lindsberg 81, Martti Eemeli Korhonen 89

MÄNNISTÖ

KASTETUT

Riina Reeta Josefiina Koistinen, Luca Joonatan Korhonen, Alisa Amanda Laurila, Elmeri Eerikinpoika Eskelinen, Jasper Auvo Johannes Kauhanen, Aava Ida Elviina Väänänen, Eeva Siviä Marjatta Tepponen, Alexandra Jessica Piippo-Kronholm, Reeta Kaarina Putkonen, Viivi Vanessa Vaittinen, Bea Olivia Valtonen, Panu Viktor Junk

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Joonas Lasse Johannes Pitkänen ja Anne Elisa Karppinen, Joona Paavo Oskari Ritvanen ja Emilia Lilli Alisa Hyvärinen, Heikki Johannes Pasanen ja Heidi Maria Hyvärinen, Janne Ville Aleksi Tolmunen ja Teija Mirjami Kohonen

KUOLLEET

Kaisa Kokkonen 87, Elsa Johanna Skottman 91, Terttu Marjatta Väisänen 81, Jaakko Olavi Pitkänen 78, Irja Kyllikki Boikova 100, Paavo Matias Talvinen 96, Elsa-Mari Häkli 90, Anja Lempi Kaarin Lyytikäinen 88, Kari Antero Laaksonen 70, Sirkka Inkeri Myöhänen 74, Pentti Antero Heikkinen 74, Hannu Sakari Toroi 63, Jarmo Kalevi Pirskanen 59, Eila Mirjami Korhonen 84, Ossi Ilmari Turunen 90, Aulis Ensio Lipponen 80, Teuvo Olavi Puska 69, Soile Helena Antikainen 60, Kyösti Juhani Räisänen 84, Elna Mirjam Hankilanoja 86, Jaakko Kalevi Koponen 82, Irma Anneli Kasanen 79, Anja Kaarina Kainulainen 81, Maila Anneli Mikkola 82

PUIJO

KASTETUT

Tilma Matilda Venäläinen, Peetu Ilmari Vepsäläinen, Tuure Tarmo Topias Houtsonen, Soili Nuppu Emilia Kankkunen, Alex Anton Nikolas Lyytonen, Helmi Maria Markontytär Häkkinen, Tim Sis Antti Keinänen, Sofia Maria Isabel Hynynen, Saana Elina Venetpalo, Noa Onni Kalevi Toikkanen, Onni Alvar Korpihovi, Simo Oliver Hautamäki, Väinö Urho Armas Majuri, Pyry Johannes Kantosalo, Peetu Ari Vilhelm Siekkinen, Saara Martta Aurora Kyösti, Nelli Eeva-Riina Leppänen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Arto Juhani Pasanen ja Riitta Liisa Lepistö, Kalle Juhani Määttä ja Sanna-Mari Eliisa Purola, Henry Mikael Aleksi Ansomäki ja Emma Noora Maria Isoaho, Tuukka Patrik Kihlman ja Ainomari Matleena Parkkinen, Harri Kalevi Kankkunen ja Reeta

Johanna Tarvainen, Oskar Henrik Ala-Mäyry ja Aino Johanna Saronsalo

KUOLLEET

Eelis Hakkarainen 90, Laura Hanna-Maaria Lakka 53, Vieno Mirjam Pirinen 94, Auli Marjatta Lehtonen 83, Kyösti Ensio Kärkkäinen 82, Aino Marjatta Hätinen 86, Maila Annikki Leskinen 87, Raili Helena Säynevirta 80, Salme Kaarina Hartikainen 79, Terttu Tellervo Karttunen 85, Pauli Eerik Iivarinen 92, Sirkka Anneli Karppinen 82, Leena Marjatta Tuppurainen 89, Hannu Päiviö Tunkkari 94, Kyllikki Tuomainen 89, Sisko Kyllikki Nevalainen 77, Pentti Kalevi Kokkonen 89, Jouko Tapani Ryhänen 82, Leena Marjatta Honkalampi 91, Kaija Galina Kukkonen 84, Niilo Juhani Virta 80

SIILINJÄRVI

KASTETUT

Enni Isabella Hätinen, Samu Vilho Juhani Riikonen, Malla Lydia Hyvönen, Daniel Leo Eemeli Pekkarinen, Lumi Elle Aurora Tossavainen, Viljami Kalle Matias Lappalainen, Telma Tyyne Loviisa Luukkonen, Hilda Aino Vilhelmiina Huttunen, Siiri Anniina Pennanen, Matias Eemi Niskanen, Väinö Henrik Niemelä, Viljami Onni Eemil Rissanen, Benjami Elias Alexi Ciprian, Milo Aarne Paasisalo, Elli Aino Sofia Huovinen, Adalmiina Helga-Inkeri Paavilainen, Onni Mikael Ilmavirta, Hilma Louna Sofia Stenroos, Matilda Ingrid Adalmiina Kuusisto, Aada Josefiina Raappana, Viljami Nooa Daniel Rossi, Onni August Venäläinen, Onni Sakari Ylikärppä, Evelina Axana Hietala, Leevi Väinö Aapeli Tissari, Naava Sofia Lintula, Eino Onni Mikael Kiimalainen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Antti Armas Samuli Tuovinen ja Essi Maria Markoff, Mika Markus Juhani Korhonen ja Anna Maria Kuittinen, Marko Johannes Niskanen ja Jenna Sarita Murisoja, Arto Juhani Kuokka ja Mia Marjaana Suhonen, Raino Oskari Hakkarainen ja Anna-Sofia Perälä, Sami Petteri Sergejeff ja Pinja Elisa Päivinen, Jani Pekka Tikkanen ja Netta Anniina Kettunen, Henri Tapani Hokkanen ja Sanna Mari Emilia Aho, Timo Pekka Petteri Mönkkönen ja Laura Johanna Leskinen, Teemu Paavali Kokkonen ja Niina Maria Voutilainen

KUOLLEET

Anja Bäck 86, Iida Anneli Komu 82, Timo Johannes Paukkeri 75, Veikko Jalmary Taskinen 93, Ritva Kaarina Koponen 74, Teuvo Vilho Pirskanen 81, Anja Kyllikki Laukkanen 90, Anna-Liisa Karttunen 78, Toivo Ensio Kuosmanen 81, Eeva Marjatta Matilainen 69, Eero Matti Antero Karjalainen 87, Antti Juhani Lampi 73, Taina Anita Lappalainen 60, Taimi Johanna Määttä 90, Meeri Kyllikki Hätinen 79, Leini Linnea Mielonen 80, Matti Ensio Kiminki 73, Liisa Kaarina Partanen 84, Kyösti Tapani Lappalainen 57, Esko Sakari Pekkarinen 76, Antti Aukusti Puurunen 76, Taina Elina Keinänen 75, Marjatta Timonen 96, Aune Marjatta Matilainen 91

HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY

Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniittintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811
Myös lisänimen kaiverukset
ja kivien entisöinnit

HAUTAUSTOIMISTO
Länsivuori

Perinteikäs,
täyden palvelun
hautaustoimisto.

Savonkatu 25, Kuopio
Puh. 017 261 6531, 040 512 1035
www.lansivuoriky.fi

*Kiven
Kauneutta
Kunnioittaen*
20-vuotta

- Lisänimen kaiverustyöt
- Hautakivet ja entisöintityöt
- Pronssituotteet, Kivilyhdyt
- Paikallista palvelua

Kivipaja Sari Kämäräinen
Siunauskappelintie 2, Kuopio
myynti@kivipajasarik.fi
www.kivipajasarik.fi
puh. 050 575 0004

APUA ASIAKIRJOJEN
LAADINTAAN

Perunkirjoitukset, veroilmoitukset,
edunvalvontavaltuutukset ja testamentit
sekä erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!

Kuopion Invalidit ry.
Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

PUIJON KIVI

HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT

PYÖRÄKATU 15, KUOPIO
Tervetuloa tutustumaan
myyntinäyttelyyn!
Puh. 017 282 9000
puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

PESULA
PYYKKISATAMA

Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
Leväsentie 21, 70780 Kuopio
Puh. 044 989 4592
pyykkisatama.fi

Tietokoneapu

puhelimet & tabletit
**Kotitalous-
vähennys**

www.orden.fi
040 5844 045

**Mainosmyynti
Eine Kotamaa**

050 315 5849
eine.kotamaa@hillagroup.fi

Seuraava julkaisupäivä 28.9.,
varaukset 19.9. mennessä.

hilla
group

SANALLISTA

13. sunnuntai helluntaista

Jeesus lähti sitten taas Tyroksen seudulta ja tuli Sidonin ja Dekapoliin alueen kautta Galileanjärvelle. Siellä hänen luokseen tuotiin kuuro mies, joka ei pystynyt kunnolla puhumaan, ja häntä pyydettiin panemaan kätensä miehen päälle. Jeesus otti hänet erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kieltään. Sitten hän katsahti taivaalle, huokasi ja sanoi kuurolle: "Effata." Se merkitsee: aukene. Silloin miehen korvat aukenivat ja hänen kielensä vapautui, niin että hän puhui selkeästi.

Jeesus kielsi ihmisiä kertomasta tästä kenellekään, mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he levittivät siitä tietoa."

Mark. 7:31-36

Hyvä kosketus

Jeesus paransi sairaan muilta piilossa, koska halusi olla sairaan kanssa kahden. Ei ollut suuria väkijoukkoja, eikä kättentaputuksia. Jeesus vieläpä kielsi puhumasta asiasta julkisesti. Hän ei halunnut julkisuutta. Hän tuli sairasta lähelle, sairaan maailmaan ja kosketti sairasta.

Meillä jokaisella lienee kokemusta siitä, mikä valtava vaikutus hyvällä kosketuksella on. Mitä Jeesuksen ja sairaan välillä tapahtui? Se mikä paransi, jää meille salaisuudeksi. Tulos oli silti näkyvässä. Tässä on esimerkki siitä, millaiseen toimintaan meitäkin kutsutaan. Tulemaan lähelle, keskittymään toisen hätään ja jättämään syrjään kaavat, minkä mukaan "oikeasti" ilosanomaa on vietävä eteenpäin. Keinoja on monia. Saarnat ovat tällaisen toiminnan rinnalla turhaa ajan haaskausta ja sokeutta lähimmäisen todellisille tarpeille. Voimme palvella huomattavasti yksinkertaisemmin, ja tulokset saattavat olla paljon paremmat.

OLLI KORTELAINEN
Kirkkoherra, rovasti
Siilinjärven seurakunta

Tarvitsetko apua digiasioissa?

Senioreille suunnattu maksuton digineuvonta
starttaa taas useilla eri paikkakunnilla!

- Siilinjärvellä kirjastossa 30.8. klo 9 - 11
ja Tapaamossa 1.9. klo 14 - 16
- Vuorelassa nuorisotalolla 30.8. klo 9 - 11
- Maaningalla Maaninkatalolla 5.9. klo 12 - 13.30
- Kuopiossa useissa ohjauspaikoissa 30.8.
- Riistavedellä kirjastossa 30.8. klo 10 - 12
- Juankoskella kirjastossa 1.9. klo 12 - 14
- Kaavilla Iso-Oskarissa 8.9. klo 10 - 12

Tarkemmat tiedot www.savonetti.fi
Kysy lisää 044 723 1195

Sururyhmä läheisen menettäneille

Oletko menettänyt läheisesi? Haluatko käsitellä surua ryhmässä toisten menetyksen kokeneiden kanssa? Voit luottamuksellisesti jakaa kokemuksia ja tehdä surun matkaa yhdessä.

Seuraava sururyhmä alkaa Siilinjärven seurakuntatalolla keskiviikkona **22.9. klo 17**. Ryhmän muut kokoontumisillat ovat 29.9., 6.10., 13.10. ja 27.10. klo 18-20. Ryhmää ohjaavat diakoniatyöntekijä Raija Hallikainen ja pastori Pauli Soranta.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan ensisijaisesti tähän iltaryhmään. Mikäli tulijoita on runsaasti, muodostetaan myös toinen päiväaikaan klo 13-14.30 kokoontuva ryhmä.

Ilmoittaudu viimeistään 13.9.
verkkosivuilla siilinjarvenseurakunta.fi
tai soittamalla arkinen klo 9-11 ja 12-15
Raija Hallikaiselle 044 728 4641 tai
Pauli Sorannalle 044 728 4610

SIILINJÄRVEN
SEURAKUNTA

Opiskelu kannattaa läpi elämän!

SYYSKUUSSA

- 7.-17.9. Sienituntemuksen jatkokurssi
- 10.-11.9. Erityisherkyys voimavarana
- 13.9. Bloggaajilta kurssi bloggaamisesta kiinnostuneelle
- 13.9. alkaen Syventävä verkkokoulutus runoudesta
- 14.-28.9. Irti haitallisesta itsekritiikistä – löydä terveempi suhde itseesi
- 17.9. alkaen Välimeren vahvat naiset - Euroopan edelläkävijät
- 22.9. alkaen Osakesijoittamisen peruskurssi
- 26.-30.9. Kiehtova paikallishistoria
- 30.9. Tiedekasvatuskurssi isovanhemmille

LOKAKUUSSA

- 1.10. TRE-stressinpurkuliikkeillä vapaaksi jännityksistä
- 5.10. alkaen Tiedelukupiiri
- 12.10. alkaen Ikäntyyvien yliopiston luentosarja
- 13.10. alkaen Taidetorstai – lukupiiri
- 14.10. alkaen Kotiseutuni Kuopio – historiapiiri
- 15.10. alkaen Käsikirjoituksesta romaaniksi
- 24.10. alkaen Kirjoita muistot näkyviksi
- 25.10. alkaen Oman elämäni valokuvakirja

**Lisäksi
kymmeniä
täydennys-
koulutuksia!**

**Runsasti
SUKU-
TUTKIMUS-
KOULU-
TUKSIA!**

Oppimisen verkko-
kauppa avoinna

24/7

Tutustu ja ilmoittaudu: www.snellmanedu.fi

snellmanedu.fi • 044 746 2840 • asiakaspalvelu@snellmanedu.fi

SNELLMAN
EDU

HAKU AUKI UUTEEN
HIRSIKOULU-PÄIVÄKOTIIN

Uusi hirsirakenteinen koulu-päiväkotito on valmistumassa
Neulamäkeen loppuvuonna. Kysy koulu- tai päiväkotipaikkaa
turvallisesta ja aistiystävällisestä oppimisympäristöstämme!

Päiväkodin johtaja, 050 448 7939 (paivi.asikainen@kukri.fi)
Koulun rehtori, 044 275 7374 (rehtori@kukri.fi)
peda.net/kristilliset-koulut/koulut/kkk2

KIRJALLISTA

Liisa Lauerma:
Suvun jäljillä. Löydä
oma tarinasi. 268 s.
Kirjapaja 2021.

Sukutarinan rakennusaineet

SUVI on sukuloimisen aikaa. Mutta keiden kera? Serkkutapaamisia, kauppareissu kultaisen kummitytön kanssa vai kitkerä kahvihetki käärmeissään olevan kälyn ja lipevän langon läsnä ollessa? Entä miksi Tiina-täti jäi tavan takaa tapaamatta, vaikka asui samassa kaupungissakin, pohtivat perillisemme puolen vuosisadan päästä?

Kukat, kahvikuppi, kesähuvila, karjalanpaisti, kuplavolkari, kissa, kerrostalokoti, kalareissu? Kaatuneitten muistopäivä, kova kuri, köyhyys ja kodittomuus? **Liisa Lauerma** on kehittänyt viuhkamenetelmän, jossa on itse, vanhemmat, isovanhemmat ja heidän vanhempansa, onnekkaimmilla vielä yhden sukupolven tarinat enemmän. Mitkä asiat ovat olleet itse kullekin tärkeitä muistoja, mistä vaiettiin visusti? Mistä minä rakennun?

Suvun jäljillä -kirja on mainio viriketos oman suvun tarinan rakennusaineiksi. En tiedä, mitä isoisäni isoisä keskusteli naapurinsa **Minna Canthin** kanssa, mutta onneksi voin kuvitella saamieni taustatietojen perusteella. Ja saan kertoa keksimäni tarinat yhtä lailla aikuiselle pojalleni, siskontytölle kuin bonuslapsenlapselle.

TERHI TUHKANEN-MARKKULA

SIILINJÄRVI

Kirkonmäki kuhisee **ELOA**

Perinteinen Kirkonmäki kuhisee -tapahtuma järjestetään Vuorelan kirkolla.

Syksyinen ELOA-tapahtuma Siilinjärvellä tuo yhteen koko kylän pe 9.9. ELOA käynnistyy klo 17 ja ohjelmaa riittää aina 19.30 saakka. Vuorelan kirkossa sekä sen pihapiirissä on monia toiminnallisia pisteitä, joissa pääsee tekemään ja touhuamaan sekä viettämään aikaa yhdessä.

Hurja merirosvoseikkailu on kaksiosainen jännittävä retki, jonka järjestää Kulttuurilla Ry yhdessä Kuvataideyhdistyksen kanssa. Heidän askartelupisteellään on myös merirosvoaiheista puuhaa. Seikkailun ensimmäinen osa alkaa klo 17.30 ja toinen osa klo 18.15.

Vuorelan veikot järjestävät frisbeegolfia nurmialueella. Vuorelan Kunto puolestaan tanssijumppaa non-stoppina koko illan, jumpan kesto on noin 20 minuuttia. Kunnanpaikka/Huoltoliitto Ry/ Tapaamo -hanke pitää onnenpyörää sekä kepparirataa. Etelä-Siilinjär-

ven asukasyhdistys järjestää aarreongintaa.

Seurakunnan varhaiskasvatuksen pisteellä perheen pienimmille on pikkusiilin moporata sekä tatuointi-piste. Lähetystyö myy tuotteita ja varhaiskasvatuksella on lelukurppis. Lisäksi kirkon ympäristössä on vilttikirppis, johon kuka tahansa voi tulla myymään omia tarpeettomaksi käyneitä tavaroita. Kirkon sisäl-

lä on mahdollisuus hiljentyä hetkeksi hälinästä rukouspolulle.

Vuorelan Martat myyvät herkullisia lettuja ja makkaraa. Seurakunta tarjoaa mehut, kahvit ja keksit. Myös partiolaiset ovat mukana tapahtumassa.

Tapahtumapisteillä on jaossa tapahtumapasseja, joihin saa kerättyä jokaiselta pisteeltä tarran. Täysin tapahtumapassien kesken suoritetaan arvonta, josta voittaa kivoja palkintoja.

Seurakunnan lisäksi tapahtumaa ovat järjestämässä Kulttuurilla Ry, Kuvataideyhdistys, Vuorelan Veikot, Vuorelan Martat, Vuorelan Kunto, Kunnanpaikka, Kuilun Kulkijat ja Etelä-Siilinjärven asukasyhdistys.

Mukaan kannattaa varata käteistä rahaa.

Jos olet tulossa pitämään vilttikirppistä, ota yhteyttä: Meiju Silvast 044 728 4652 tai meiju.silvast@evl.fi

Uudella luodaan jatkuvuutta

Siilinjärven seurakuntatalon pitkään odotettu remontti alkaa loppuvuodesta. Seurakuntalaisille halutaan tarjota hyvät tilat, joihin on helppo ja mukava tulla. Uudet tilat ovat turvallisemmat, terveellisemmät ja viihtyisämmät. Esteettömyys on otettu huomioon modernilla tavalla. Uudet tilat tarjoavat entistä monipuolisemmat ja laajemmat mahdollisuudet järjestää toimintaa. Näin palvellaan paitsi seurakuntalaisia, myös seurakunnan työntekijöitä sekä kaikkia yhteistyötahoja – viihtyvyydellään ja toiminnallisuudellaan hyvinvointia tukevat tilat ovat kaikkien yhteinen etu.

Esteettömyys on otettu huomioon modernilla tavalla.

Haasteellinen korona-aika on opettanut meille jotain hyvääkin. Kehitimme nopeasti vaihtoehtoisia tapoja osallistua esimerkiksi jumalanpalveluksiin. Seurakuntalaiset ovat ottaneet hyvin vastaan suoratoistot ja tallenteet YouTubea ja uudesta seurakunnan omasta Nettiradiostakin on tullut hyvää palautetta. Näiden lisäksi kuuluvuutta on lisätty myös Radio Sandelsin kanssa tehtävällä yhteistyöllä, joka tavoittaa kuuli-

joita laajemmalti. Verkkotilaisuudet rikkovat myös paikallisuuden rajoja – verkon kautta kun voi osallistua kotiseurakuntansa tapahtumiin mistä päin maailmaa tahansa. Ja tiedämme, että niihin osallistutaan.

Verkkotilaisuudet rikkovat paikallisuuden rajoja.

Kaikki konfirmaatit on striimattu verkkoon, rippikoululaisten perheitä ja sukulaisia on haluttu palvella tarjoamalla kaikille yhdenmukainen mahdollisuus osallistua tärkeään päivään. Siilinjärven seurakunnan ISO ilonaihe on edelleen suuri rippikoululaisten määrä. Ensi vuonnakin seurakuntamme tarjoaa nuorille kaikkiaan 13 rippikouluryhmää.

Ole rohkeasti yhteydessä ja tule mukaan toimintaan. Mitä uutta voisimme tehdä?

LIISA VÄÄTÄINEN
Kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja
Siilinjärven seurakunta

KAMALA LUONTO

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven seurakuntalehti.
109. vuosikerta.

Seuraava numero ilmestyy 28.9.2022

Julkaisija Kuopion ev.lut. seurakunnat, PL 1064, 70101 Kuopio, puh. 017 158 111

Toimitusneuvosto Hannu Koskelainen, Niko Noponen, Jenni Niskanen **Painos** 73 670 kpl **Toimitus** Tulliportinkatu 27 LH 1,

70100 Kuopio **Viestintäpäällikkö, Kirkko ja koti -lehden päätoimittaja** Minna Siikaniva, puh. 040 4848 273, minna.siikaniva@evl.fi

Viestintäsuunnittelija Sini-Marja Kuusipalo, puh. 040 4848 234 **Visuaalinen suunnittelija** Tuija Hyttinen, puh. 040 4848 236 **Tiedottaja**

Heli Haring, osa-aik. puh. 044 414 4801 **Sihteeri** Katja Nenonen, osa-aik. puh. 040 4848 514 **Viestintäsuunnittelija** Merja Tapio, Siilinjärvi

puh. 044 7284 614 **Taitto** Hillagroup Oyj **Ilmoitukset** Eine Kotamaa, puh. 050 315 5849, eine.kotamaa@hillagroup.fi **Tilaukset** 20 €/vuosikerta

Jakelu Suora Lähetys Oy **Jakelupalaute** suomensuoramainonta.fi/fi/jakelupalaute tai kuopio@ssm.fi, puh. 050 590 5290.

kirkkojakoti.fi, www.kuopionseurakunnat.fi, siilinjärvenseurakunta.fi

LUONNOSTA ja sen kuvaamisesta on tullut Hugo Korhoselle sydämen asia. ”Haluan herätellä ihmisiä arvostamaan ja vaalimaan luontoa.”

Rohkea **RITARI**

Koulukiusaaminen ei nujertanut Hugo Korhosta, joka nyt niittää mainetta upeilla luontokuvillaan.

Kuopiolainen **Hugo Korhonen** on vasta 19-vuotias, mutta kokenut jo monenlaista – niin hyvässä kuin pahassakin.

”Minua kiusattiin oikeastaan koko peruskoulun ajan. Oli paljon kiinni opettajasta, että puututtiin siihen. Toisilla oli nollatoleranssi, toisilla taas ei.”

Tällä hetkellä nuori mies viettää väli-vuotta lukiossa, sillä aika menee nyt paljolti muuhun kuin opiskeluun. Viime vuosina Korhonen on nimittäin katsellut maailmaa yhä useammin kameran linssin läpi ja valokuvaus on vienyt mennessään. Luonto ja sen kuvaaminen on tarjonnut Korhoselle keinoon keskittyä muuhun kuin ikäviin koulukokemuksiinsa.

Ei me tiedetty

Korhoselle ei koskaan kunnolla selvinnyt, miksi häntä kiusattiin.

”Olin hyvä koulussa ja se saattoi herättää kateutta. Tai ehkä minulla oli jotain muuta sellaista, jota kiusaajat kadehtivat. En tiedä, syitähän aina löytyy.”

Jos kiusaamiseen puututtiin koulussa, se ei johtanut pitkäaikaiseen tilanteen rauhoittumiseen.

”Kaikki jatkui, kun opettaja käänsi selkänsä.”

Korhonen muistelee, että opettajan puhutteluissa kiusaajat sanoivat vain: ei me tiedetty, että se on kiusaamista.

”Aika erikoista, kun ottaa huomioon, että kiusaaminen ilmeni fyysisenä väkivaltana”, Korhonen hymähtää.

Kiusaaminen on jättänyt jälkensä ja joidenkin jälkien kanssa Korhonen kamppailee vieläkin.

”Huomaan sen omassa käytöksessäni tietyissä tilanteissa. Ilman ikäviä koke-

muksia käyttäytyisin eri tavalla ja pystyisin olemaan enemmän oma itseni.”

”Olen nykyään myös tarkka siitä, kenet päästän lähelleni. En halua olla tekemisissä sellaisten ihmisten kanssa, joiden seurassa tulee huono fiilis tai jotka ovat kauhean negatiivisia.”

Luonnossa mieli lepää

Viisi vuotta sitten Korhonen vietti kesää mökillä serkkunsa kanssa, kun horisontissa näkyi lähestyvä saderintama.

”Serku haki kameransa ja kuvasi maisemaa. Silloin mietin, että onpa siistiä, kun mielenkiintoisen hetken saa taltioitua ja sitä voi katsella vielä jälki-käteinkin.”

Luonto ja ihminen voivat toimia hyvin yhdessä.

Korhonen alkoi YouTube'n kautta perehtyä valokuvaukseen ja kameroihin.

”Kuopiossa on paljon luontoa ja sinne minä pakenin kameran hankittuani. Luonnossa pystyin rauhoittumaan ja irrottautumaan ahdistavista koulukuvioista.”

Luonnon kuvaamisesta tuli Korhoselle henkireikä monella tapaa.

”Minua kiusattiin melkein kaikes-ta mahdollisesta. Aina, kun jotain yritin, tuli kiusaajilta tyrmäys. Kuvaamisesta ei kuitenkaan kiusattu, sillä kukaan ei tiennyt siitä mitään. Sain pitää sen asian itselläni ja kehittää taitojani.”

”Vietin paljon aikaa luonnossa ja aloin arvostaa sitä yhä enemmän muutenkin kuin vain pakopaikkana. Minulle syntyi halu suojella luontoa.”

Vakaasti omalla polulla

Korhonen on kuvannut luontoa ja sen ilmiöitä kaikkina vuodenaikoina. Lähi-luonnon lisäksi hän on tehnyt reissuja Lappiin ja myös ulkomaille.

”Lappi on lempipaikkani Suomessa, siellä on hienoja maisemia ja värejä. Tykkään myös Norjan ja Itävallan vuorista.”

Otoksillaan Korhonen on osallistunut pariin valokuvakilpailuun ja päässyt toisessa finaaliin. Hän on saanut myytyä kuviaan ja solmittua yhteistyösopimuksia muutamien yritysten kanssa.

”Nyt pitää takoa, kun rauta on kuuma-na. Aion panostaa täysillä kuvaamiseen. Perhe ja sukulaiset vähän kauhistele-vat, kun en aio edetä perinteisen kaavan mukaisesti lukion kautta jatko-opintoihin. Haluan kuitenkin tehdä rohkeasti omia ratkaisuja.”

”Olen tietyllä tapaa jopa kiitollinen kiusaajilleni, sillä ilman heitä en ehkä olisi löytänyt tätä polkua.”

Hyvä kiertämään

Nuoresta iästään huolimatta Korhonen suhtautuu omaan tekemiseensä hyvin kypsästi.

”En kuvaa vain esteettisistä syistä ja rahan vuoksi. Toivon, että tekemisilläni on jokin suurempi merkitys. Siksi haluan kuvillani herätellä ihmisiä arvostamaan ja varjelemaan luontoa sekä inspiroida heitä tekemään kestäviä valintoja.”

”Usein luontokuvissani on muka-nahainen ihminen, mutta hyvin pienenä. Yritän

näin tuoda esille sitä, että luonto ja ihminen voivat toimia yhdessä. Jos ihminen kohtelee luontoa hyvin, kohtelee luonto ihmistä hyvin.”

Hyvää Korhonen pyrkii tekemään myös kuvista saamallaan tuloilla. Osan tuotoista hän on lahjoittanut muun muassa puidenistutusprojekteihin kehitysmaissa.

”Jonkin verran olen myös ostanut muiden kuvaajien teoksia ja sillä tavalla yrittänyt jeesata heitä eteenpäin.”

Tunnelin päässä valoa

Kiusaamiskokemukset eivät ole sammuttaneet Korhosen uskoa parempaan huomiseen tai tehneet hänestä pelokasta.

”Voisin tietysti käyttää aikani pohtimalla sitä kaikkea kauheaa, mitä minulle on tapahtunut. Mieluummin kuitenkin keskityn siihen, että hienojakin asioita on tapahtunut ja tapahtuu toivottavasti myös jatkossa.”

”Olen joskus kuullut sanonnan, jonka mukaan rohkea ritari kuolee kerran, mutta pelokas monta kertaa. Se on minusta aika hyvin sanottu, en halua pilata elämäni pelkäämällä.”

Entä millaisia rohkaisun sanoja Korhonen haluaisi sanoa muille kiusatuille?

”Siihen kannattaa luottaa, että tunnelin päässä on aina valoa, vaikka sitä ei nyt näkisikään.”